

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5601** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК във вр. с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и е след решение № 6379 от 23.03.2024 г. постановено по адм. дело № 1833/2024 г. по описа на ВАС, Осмо отделение, с което е обезсилено решение № 289 от 11.01.2024 г. постановено по адм.дело № 8906/2023 г. по описа на АССГ и делото е върнато на съда за ново разглеждане от друг състав.

Образувано е по жалба на „ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, Адвокатско Дружество „Г., И., А. и К.“ срещу Отказ за регистрация по ЗДДС № 221022302863785 от 30.06.2023 г., издаден от М. Р. Г., на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1217 от 24.08.2023 г. на директора на ОДОП С..

Жалбоподателят счита, че оспореният РА е незаконосъобразен, съставен при неправилно тълкуване и приложение на материалния закон. Твърди се, че неправилно органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на чл. 100, ал. 4 от ЗДДС. Органът по приходите е следвало да извърши цялостна, обективна и задълбочена проверка и оценка на фактите, релевантни за установяване на съответните предпоставки за да приложи разпоредбата на чл. 176 от ЗДДС. Физическото посещение на адреса за кореспонденция не е достатъчно и не може да обоснове наличие на основание за отказ за регистрация по смисъла на чл. 176, т. 1 от ЗДДС. За да доведе до отказ за регистрация по ЗДДС, неоткриването на лицето на адреса за

кореспонденция е следвало да бъде констатирано в рамките на цялостна проверка за установяване на всички факти, релевантни за установяване на предпоставките по чл. 176 от ЗДДС, съответно лицето да бъде уведомено по реда на ДОПК за тази проверка. С оглед на изложеното моли обжалвания отказ да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а отказът за регистрация, като незаконосъобразен да бъде отменен. Претендира разноси за държавна такса.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.06.2023 г., на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС от „ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, е подадено заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 2211-1414198 от 20.06.2023 г., през електронния портал на НАП с КЕП.

С Резолюция за извършване на проверка № 222692302743481 от 20.06.2023 г., издадена от П. П., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Регистрация“ в дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на проверка за наличие на основания за регистрация на лицето по ЗДДС. В хода на извършената проверка от дружеството са представени документи с вх. № 53-06-6486/22.06.2023 г., № 53-06-6486#1/27.06.2023 г. и № 53-06 6486#2/29.06.2023 г.

Органът по приходите е констатирал, че за периода от 01.06.2022 г. до 31.05.2023 г. „ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД е декларира реализиран облагаем оборот в размер на 7 823,32 лв. При извършена проверка в информационните системи на НАП било установено, че дружеството е било с активна регистрация по ЗДДС от 15.09.2008 г. до 06.07.2022 г., когато е deregистрирано на основание чл. 100, ал. 1, т.2. буква „б“ от закона, във връзка с чл. 176, т. 1 от ЗДДС, поради не откриване на посочения от лицето адрес за кореспонденция. Органите по приходите в хода на проверката били извършили две посещения, съгласно чл. 28 от ДОПК на декларирания адрес за кореспонденция на „ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, като констатациите били отразени в протокол № 2743481-1/22.06.2023 г. и № 2743481-2/30.06.2023 г. При извършените посещения било установено, че на посочения адрес нямало табели или звънец. Разпитани са били служители от съседен офис, които твърдят, че от много време не са виждали управителя. В тази връзка на основание чл. 100, ал. 4 от ЗДДС, е прието от органите по приходите, че към момента на приключване на проверката основанийето за deregистрация не е било отпаднало.

Производството е приключила с издаването на Отказ за регистрация по ЗДДС № 221022302863785 от 30.06.2023 г., издаден от М. Р. Г., на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП - С.

С жалба вх. № 56-06-7004/06.07.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1074/13.07.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., „ИТ

ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД е оспорило отказът по административен ред, като след преценка на събраните в хода на ревизията доказателства и направените въз основа на тях фактически констатации, директорът на дирекция „ОДОП“ намерил изложените в жалбата възражения за неоснователни, като с решение № 1217 от 24.08.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, отказът е потвърден.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Отказ за регистрация по ЗДДС е обжалван по административен ред с подадена от ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

Събраните по делото доказателства установяват, че решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е редовно връчено, като депозираната жалба до съда е в срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл.156, ал. 2 ДОПК.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваният отказ за регистрация по ЗДДС е издаден от компетентен орган, видно от Резолюция за извършване на проверка № 222692302743481 от 20.06.2023 г. издадена от П. П., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Регистрация“ в дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с която е възложено на М. Г. заемаща длъжността инспектор по приходите за извършване на проверка за наличие на основанията за регистрация по ЗДДС. За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 176, т. 1 от ЗДДС, а именно, че дружеството не може да бъде открито на обявения от него адрес за кореспонденция.

Между страните няма спор за факти. Спорът е изцяло правен и касае правилното приложение на чл. 100, ал. 4 ЗДДС - не може да се регистрира лице, на което приходната администрация е прекратила или отказала регистрация по този закон на основание чл. 176, до отпадане на основанието за отказ за регистрация.

Няма спор по делото, че с акт за дерегистрация № 220992202676790 от 09.06.2022 г. (влязъл в сила като необжалван) е прекратена регистрация по ЗДДС на жалбоподателя на основание чл. 176, т. 1 ЗДДС – не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съдържанието на прекратяването на регистрацията по ЗДДС и нейните последици са уредени в чл. 106, ал. 1 от ЗДДС. Деререгистрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът е предвидил нещо друго. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176, вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция. Относно оспорването на актовете в регистрационното производство е приложим редът за оспорване на РА (чл. 83, ал. 4 от

ДОПК). Процесуални правила относно вписването в специалните регистри (като този по ЗДДС) се съдържат в чл. 86 от ДОПК. Характерът на производството по чл. 176, т. 1 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не може да бъде открит на обявения от него адрес за кореспонденция. Такова поведение създава предпоставки за невъзможност за осъществяване на контрол и връчване на съответни книжа.

Съгласно чл. 176, ал. 1 т. 1 от ЗДДС компетентен орган по приходите може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, когато не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС е дадена възможност на органа по приходите служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, който не изпълнява задълженията си по закон. Целта на законодателя както се посочи по-горе е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби. Предвид санкционния характер на нормата и понеже прилагането ѝ е свързано с тежки последици за данъчния субект, с оглед на чл. 100, ал. 4 от ЗДДС, се налага изводът, че органът по приходите е следвало да прецени наличието на съответните предпоставки за прилагането ѝ и да мотивира преценката си затова. В случая в обжалвания акт са изложени констатирани фактически предпоставки, но не е мотивирана преценката за приложимостта на чл. 176 от ЗДДС. От събраните доказателствата по делото доказателства се установява, че от страна на органите по приходите е извършено двукратно посещение на декларирания от жалбоподателя адрес за кореспонденция с НАП, съответно на 22.06.2023 г. и на 30.06.2023 г. С тези действия проверката е приключила и е прието, че търсеното дружество не може да бъде намерено на посочения от него адрес за кореспонденция. Тези изводи, съдът намира за неправилни. Налице е от страна на органите по приходите на едно формално изпълнение на задължението за търсене на посоченото юридическо лице. Проверките са извършени последователно в кратки срокове през седем работни дни и в период на отпуски, поради което не може да се направи и извод за продължителност и системност на отсъствието. Дори и да се възприеме тезата на ответника, че неоткриването на адреса за кореспонденция е установено, чрез нарочна проверка, документирана с протокол по чл. 50 от ДОПК, за да се приложи хипотезата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС е необходимо да е установено, че ненамирането на адреса за кореспонденция е с продължителност и системност, която пречатства данъчните органи да осъществяват правомощията си. В това отношение са основателни доводите изложени в жалбата. В този смисъл Решение № 4975 от 9.04.2014 г. на ВАС по адм. дело № 12907/2013 г., I отд.

На следващо място, съдът намира, че основанията на чл. 100, ал. 4 ЗДДС за отказ от регистрация по ЗДДС не са налице и на още едно основание, а именно тъй като към настоящия момент е изтекъл предвидения 24 м. от дерегистрацията на дружеството.

По тези съображения, съдът приема, че обжалваният акт за отказ на регистрация по ЗДДС следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на делото основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 50 лева заплатена държавна такса.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 70 състав, III - то отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, Отказ за регистрация по ЗДДС № 221022302863785 от 30.06.2023 г., издаден от М. Р. Г., на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1217 от 24.08.2023 г. на директора на ОДОП С..

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" гр. София при ЦУ на НАП да заплати на ИТ ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 50 (петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: